

[Jesper Simonsen.]

tilladt, er uberettiget. Udtrykket „berettiget“ og „uberettiget“ er med andre Ord de almindelige Udtryk for, om et Forhold falder paa den ene eller paa den anden Side af en Afgrænsning, der er bestemt ved vejledende Udtryk som dem, jeg har nævnt.

Men hvad gør man saa i Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed? Dèr sætter man Udtrykket „uberettiget“ ind, idet Kriteriet for, om en Ting er tilladelig eller ikke, i denne Lov er, om den er „uberettiget“ eller ikke. Men efter det, jeg har bemærket, er det klart, at Udtrykket „uberettiget“ i en Lov uden Vejledning i Retning af, hvad „uberettiget“ er, maa efter den gældende Sprogbrug blive ganske tomt; Loven er tom, den siger ikke, hvad der er „berettiget“ eller „uberettiget“, den giver ikke Domstolene nogen som helst Vejledning i den Henseende. Derfor er der en himmelvid, en rent principiel Forskel paa Afgrænsningen i denne Lov og Afgrænsningen i det foreliggende Forslag, og derfor er der ikke nogen reel Grund for denne Glæde over, at Regeringspartierne nu skulde være gaaet ind paa noget, som Partiet Venstre mener er af samme Art som det, der gennemførtes ved Erhvervsfrihedsloven.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel fremkom med nogle Udtalelser, som var overmaade interessante, og som jeg i alt væsentligt ganske kan tiltræde. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at London-Resolutionen tager meget klart og ogsaa koncist paa det Problem, som vi beskæftiger os med her, og sætter Fingeren paa det rigtige Sted ved at sige, som det ærede Medlem ogsaa sagde, at disse Forhold eksisterer, og at de paakalder Interessen, ogsaa i den Henseende, at Lovgivningsmagten bør beskæftige sig med dem. London-Resolutionen siger det fuldkommen rigtige, at Organisation paa det økonomiske Omraade kan være nyttig, særdeles nyttig, men at den paa den anden Side kan være farlig, og at den derfor maa paakalde Lovgivningsmagtens Interesse.

Jeg kan ogsaa dele det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til, at der intet krænkende er i, at de, der træffer Prisaftaler, skal anmelde dem, og at de registreres og offentliggøres. Jeg deler det ærede Medlems Opfattelse, at det utvivlsomt er en sund Regel. Denne Regel fandtes jo i Regeringsforslaget, og jeg skjuler ikke, at hvis det havde staaet til mig, vilde jeg have foretrukket den fremfor det, der foreligger her. Men saaledes som Stillingen var, maatte man jo antage, at Regeringsforslaget vilde

være uigennemførligt i den danske Rigsdag, og da jeg anser det for overmaade nyttigt at komme i Gang med denne Lovgivning, og det nu foreliggende Forslag er brugeligt, har jeg ment at kunne anbefale det som det første Skridt paa Vejen ind paa dette nye Lovgivningsomraade.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kritiserede Forslaget og gjorde bl. a. opmærksom paa, at mange Forhold af lignende Art som dem, der utvivlsomt kommer ind under Loven, med samme Ret kunde paakalde Lovgivningsmagtens Interesse. Dette er utvivlsomt; man har i denne første Omgang ikke kunnet faa alt med. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var jo inde paa det samme. Jeg tør sige, at det ikke er vor Fejl, at man ikke har kunnet faa noget mere med, men det har der ikke foreligget nogen politisk Mulighed for, og i hvert Fald den politiske Side i denne Sal, som det ærede Medlem Hr. Holstein nærmest slutter sig til, har jo intet Bidrag ydet til at komme længere frem, men tværtimod lagt dette Lovgivningsarbejde alle mulige Hindringer i Vejen.

Det ærede Medlem rejser det positive Spørgsmaal, om Udvalget kan kræve alle Oplysninger. Dertil kan jo svares, som Loven svarer, at det kan Udvalget for saa vidt, hvis Oplysningerne efter Udvalgets Skøn er nødvendige til Løsning af den Opgave, der er givet Udvalget. Og hvis ikke Udvalget havde denne Beføjelse, hvordan skulde det saa i det hele taget kunne løse sin Opgave? Jeg kan ikke se, at der kan indvendes noget som helst imod, at denne vide Beføjelse er givet Udvalget; jeg ved for øvrigt heller ikke, om det var det ærede Medlems Mening at rette nogen Kritik mod denne Bestemmelse i Loven.

Hvis det ærede Medlem har opfattet mig saaledes, at jeg har nævnt Eksempler fra Aftaleloven med det Maal for Øje at opstille Paradigmer til Brug ved Andendelen af dette Lovforslag, naar det en Gang træder ud i Livet, er det en Misforstaaelse. Jeg har ikke opstillet Udtrykkene i Aftaleloven som Paradigmer. Jeg gjorde netop opmærksom paa, at naar jeg nævnte forskellige Bestemmelser i Aftaleloven, der var beslægtede med dette Emne, var det som Illustration af, at man ofte maa gaa den Vej at overlade meget til Domstolenes og Myndighedernes Skøn, idet man indskrænker sig til at anvende visse bestemte Kendemærker, som skal være vejledende for Skønnet; og naar jeg valgte Aftaleloven til disse Illustrationer, var det, fordi denne Lov er udarbejdet af fremragende Jurister, og man har altsaa Garanti for, at disse sko-